

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....5:33
מוצאי שבת.....7:03
שיעורים כסדרן
נ"ך.....איוב ל"ח-ל"ט
בבלי.....בבא בתרא ק"ל
ירושלמי.....סוכה ט'
תוספתא.....נדה א'
רמב"ם.....שגות ד'

שעה 14, גליון 5 (673)

פרשת נח, שבת ראש חודש, ב' דר"ח חשוון, שנת תשפ"ה לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

וואו לויפסטו?

דער הייליגער צדיק רבי לוי יצחק פון בארדיטשוב ז"ע האט אמאל געזען ווי א איד לויפט ארויס פון שול אינדערפרי, ער לויפט צו די ארבעט, האט ער אים אפגעשטעלט און געפרעגט וואו ער לויפט, האט דער איד געענטפערט אז ער לויפט מאכן פרנסה, האט אים דער צדיק געזאגט: "ווער זאגט אז דו לויפסט צו דיין פרנסה, אפער לויפסטו אוועק פון דיין פרנסה? ..."

ווען א איד האט אמונה, ער גלייבט אז נאר דער אייבערשטער געבט פרנסה, ער ווייסט אז קיינער קען נישט צוכאפן זיין פרנסה און די ווילן פונעם אייבערשטן, דאן וועט ער קענען רואיגעהייט דאווענען אינדערפרי מיט מנון, און ער וועט אפילו קענען לערנען עטליכע <<<<<<

א ווארט אויף די פרשה

וּמָבֵּא אֵלָיו הַיּוֹנֵה לַעֲת עֶרְבֹ, וְהָיָה צֶלֶה זֵית טָרֵף בַּפִּיָּה, וַיַּדַּע נֹחַ כִּי קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ. וַיַּוְעֵן דִּי טוֹיִב־עֲלֵע אִיז צוּרִיק גַעקומען צו נח מיטן בלעטל אין מויל, האט נח געוואוסט אז די וואסער פונעם מבול האט שוין נאכגעלאזט. די מפרשים פרעגן ווי אזוי נח האט געקענט וויסן פון דעם בלעטל אז די וואסער גייט שוין אראפ, ווי אזוי האט ער געוואוסט אז די טויבעלע האט עס יעצט אפגעריסן פונעם בוים, אפער האט זי עס פשוט געטראפן שווימען אויפן וואסער.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן ל"ה וסימן ר"ט) אז פאר משיח וועט קומען וועט זיך אראפלאזן אויף דער וועלט א גרויסע נסיון פון אפיקורסות, און מען וועט דארפן זייער שטארק זיך דערהאלטן נישט צו ווערן מיטגעשעלפט, מען וועט זיך דארפן האלטן מיט אלע כוחות נישט צו ווערן אנוועקגעריסן פונעם אייבערשטן. הרה"ק מסאטמאר זצוק"ל ברענגט אראפ די הייליגע ווערטער פון רבי'ן ויואל משה, מאמר ישוע און ישראל, סימן ק"ט, און ער לייגט צו אז דאס איז אן אפגענוע רוח הקודש פון הייליגן רבי'ן וואס האט פאראויס געזען וואס עס וועט זיך אפשפילן בעקבתא דמשיחא, אין אונזער שווערן דור, ווען מען דארף זיך גאר שטארק דראפען און מוטשען צו בלייבן ביי די פשוטע ריינע אמונה. אויך ברענגט ער דארט אראפ דעם משל וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט איבער דעם (פוקב' אור, סיפורים נפלאים, סימן ד') פון א קעניג וואס איז געווען אין וואלד און עס האט זיך אראפגעלאזט א שווערע רעגן, אלע שרי המלוכה, אלע גרויסע מיניסטארן, האבן אים איבערגעלאזט אליין, און נאר א פשוטער דארפסמאן האט אים געראטעוועט, און ווען די רעגן האט נאכגעלאזט האט דער קעניג באפוילן אז נוקא דער פשוטער דארפסמאן זאל אים טראגן אין פאלאך און אים ארויפזעצן אויפן קעניגליכן שטול; און אזוי וועט זיין בעקבתא דמשיחא, עס וועט זיין א שווערע מבול, אבער נישט קיין מבול פון וואסער נאר א מבול פון אפיקורסות, און עס וועט אריינשפריצן אויף אים די פשרע הערצער, און מיט חכמות וועט מען זיך נישט קענען דערהאלטן דעמאלט, נאר די פשוטע אידן וואס דינען דעם אייבערשטן פשוטעהייט מיט זאגן תהלים א.ד.ג., זיי וועלן זיך קענען דערהאלטן, און זיי וועלן ארויפלייגן דעם קרוין אויפן קאפ פון משיח צדקינו.

יעצט ווען מיר האלטן אינמיטן דעם שווערן מבול, עס גיט זיך אפיקורסות פון אלע זייטן רחמנא ליצלן, דארפן מיר דאס לערנען און חזרון, און זיך האלטן זייער שטארק נישט צו ווערן פארשוועמט פון די ביטערע שרעקליכע וואסערן, זיך דערהאלטן מיט די פשוטע און ריינע אמונה. ווי אזוי קען מען זיך דערהאלטן? "מעשה אבות סימן לבנים", מיר דארפן קוקן ווי אזוי נח האט זיך דערהאלטן ביים מבול, און דאס נאכמאכן זיך צו דערהאלטן אויך אין אונזער מבול. נח איז געראטעוועט געווארן דורך די תיבה, א תיבה איז א קאסטן, אבער "תיבה" מיינט אויך א "ווארט", דורך די ווערטער פון תורה און תפלה, א איד גייט יעדן טאג דריי מאל א טאג אין שול, דאווענען די דריי תפלות שחרית מנחה און מעריב, רעדן צום אייבערשטן, דאנקען דעם אייבערשטן, בעטן דעם אייבערשטן, און די ועלבע מיט די ווערטער פון תורה, זאגן אסאך די ווערטער פון די הייליגע תורה, זאגן תהלים; עס זעט אויס ווי פשוטע זאכן, אבער נוקא דאס איז די תיבה וואס באשיצט אונז, נוקא נאר די פשוטע זאכן קענען דערהאלטן דעם מענטש ער זאל נישט דערטראגקען ווערן אינעם מבול פון אפיקורסות.

די בלעטער גמרא און משניות, די בלעטער פונעם סידורל; ווען מען נעמט אריין די בלעטעלעך אין מויל, דעמאלט לאזט נאך דער מבול, דעמאלט ווערט מען געראטעוועט פונעם מבול. דאס קען מען אבער באקומען דורך צדיק, דער צדיק געבט אונז די עצות און חיזוק ווי אזוי יעדער איד זאל קענען זוכה זיין צו לערנען יעדן טאג, צו דאווענען יעדן טאג, צו עפענען דאס מויל און רעדן צום אייבערשטן.

ווען נח האט געזען ווי די טויבעלע, די אידישע קינדער וואס זענען צוגעגליכן צו א טויבעלע (שפת מים), ווי זי קומט צו פליען מיט א בלעטעלע אין מויל, מיט די פשוטע תורה און תפלה אין מויל, האט נח גלייך פארשטאנען אז דאס האט זי נישט געטראפן סתם ארומשווימען אויפן וואסער, דאס האט זי זיכער באקומען פון א בוים, וואס דאס איז דער צדיק, ווי דער הייליגער זוהר זאגט (מקונו זוהר, תיקון י"ב) "עץ דא צדיק". ווען א איד איז זוכה צו רעדן דעם צדיק, דעם הייליגן רבי'ן, וועט ער זיך קענען דערהאלטן מיט די פשוטע זאכן, דינען דעם אייבערשטן מיט תורה און תפלה, און דורך דעם געראטעוועט ווערן פונעם מבול, און דאן האט נח פארשטאנען אז די שווערע וואסערן פונעם מבול האבן שוין זיכער נאכגעלאזט, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן ר"ט), "איך ווייס אז מיינע מענטשן וועלן זיך דערהאלטן מיט אמונה, בלייבן שטארק מיט אמונה, טראגן די אלע שווערע קייטן בעקבתא דמשיחא".

א גוט ווארט

אנדערע! וואס ביסטו מקנא אנדערע! וועם ביסטו מקנא? נישטא וועם מקנא זיין, וואלסטו געוואוסט וואס מענטשן מאכן מיט, וואס מען ליידיט זיך צאם, יעדער איינער אין זיין זאך - וואלסטו קיינעם נישט מקנא געווען. דער רבי זאגט (לקוטי מוהכ"ו חלק ב', סימן קט"ו): "כל בני העולם פלם מלאים יסורים", די גאנצע וועלט איז פול מיט ווייטאג, "וואין גם אחד שיהיה לו עולם הזה", נישטא אפילו איינער וואס האט עולם הזה, "וואפילו העשירים הגדולים אין להם שום עולם הזה כלל", אויך די גרויסע עשירים זענען פול מיט צער און ווייטאג, עס איז נישטא וועם מקנא צו זיין, עס איז נאריש מקנא צו זיין.

פאר דיין געזונט לוינט נישט זאלסט קוקן אויף אנדערע, אויך אויף יענעמיס רוחניות לוינט נישט צו קוקן, מען ווערט אויפגעגעסן. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שפת קוב): "כל מי שיש בו קנאה", ווער עס איז מקנא א צווייטן, "עצמותיו מרקובין", ווערן זיינע ביינער פארפוילט; מוהרא"ש זכרונם לברכה זאגט, דאס מיינט מען נישט נאר נאכן נפטר ווערן, דאס מיינט מען יעצט ביים לעבן, דער וואס האט קנאה ווערט פארפוילט, מען האט נישט קיין לעבן. (עצתו אמונה נח תשפ"ה)

(אשר היה אל יואל, פרשת נח תשפ"ה)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

אויסקערן טונקלקייט מיט א בעזעם

בְּצֵרַת ה' יְהִרְבֵּךְ

יום ב' פרשת נח, כ"ו תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

ווען עס איז טונקל און מען וויל מאכן ליכטיג, פארשטייט אז מען קען נישט נעמען א בעזעם און אויסקערן די טונקלקייט, מען קען נישט נעמען א פע"ן און ארויסבלאזן די טונקלקייט; איין עצה איז דא, אָנצײַנדן ליכטלעך, נאר אזוי ווערט אויס טונקל, די זעלבע איז מיט שלעכטע מחשבות וכו', ספיקות וכו'; מען קען זיך נישט קריגן מיט שלעכטע מחשבות, מען קען נישט אויפהערן טראקטן די שרעקעדיגע זאכן וכו'. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן עב), דאס איז די טבע פון שלעכטע מחשבות, ווי שטארק מען וויל דאס פארטרייבן - אלס שטערקער קומען זיי צוריק, איין עצה איז דא, אָנצײַנדן ליכטלעך פון אַמוּנָה, טראַקטן פונעם אייבערשטן.

ווען מען חזר"ט אמונה ווערט ליכטיג. יחזקאל הנביא דערציילט (יחזקאל מג, ח): "והנה כבוד אלקי ישראל בא מדרך הקדים, וקולו כקול מים רבים", ער האט געזען כביכול דעם אייבערשטן קומען אין די עזרה, "והארץ האירה מכבודו", און פלוצלונג איז די גאנצע וועלט ליכטיג געווארן; חזר"ן אמונה - דאס איז די עצה פטור צו ווערן פון אלע שלעכטע מחשבות.

"שוין גענוג נאכגעלאפן די בהמות" (עין סיפורי מעשיות מעשה יא, מן מלך וכן שפחה שנתחלפו) אַנשטאַט זיך פייניגן מיט מחשבות וכו', ספיקות ובלבולים וכו' - זאלסטו ארייננעמען אין זיך די אמונה, און אז אלעס איז דער אייבערשטער; וועט דיר ליכטיג ווערן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים. (עצתו אמונה נח תשפ"ה)

ספר המדות תפלה

יד. יפה צעקה לאדם בין קדם גזר דין בין לאחר גזר דין. עס איז גוט פאר א מענטש צו שרייען צום אייבערשטן, סיי איידער עס איז ארויסגעקומען די גזר דין און סיי נאכדעם וואס עס איז שוין ארויסגעקומען די גזירה.

טו. אל יבקש אדם על שום דבר יותר מדאי. א מענטש זאל נישט בעטן אויף קיין שום זאך צופיל מאל איבער די מאס.

טז. ביום הגשמים ישועה פרה ורבה בעולם, ומליצי זכות נכסין לפניו. אין א רעגנדיגע טאג ווערט פארמערט ישועות אויף דער וועלט, און גוטע מלאכים זענען מלמד זכות אויפ'ן מענטש, זיי רעדן גוטס אויף אים.

שיעורי תורה נאכן דאווענען, און ער וועט נישט אזוי מורא האבן אז ער וועט פארפאסן א קאסטומער, אדער אז ער וועט פארלירן געלט ווען מען וועט אראפרעכענען די צייט פון די ארבעט.

נאר דער אייבערשטער געבט פרנסה, פון דאווענען געהעריג נארמאל, און פון לערנען תורה, פארלירט מען נישט די פרנסה; פארקערט, מען פארדינט נאר אסאך פון דעם סיי ברוחניות און סיי בגשמיות.

אויב פארקורצערט מען דאס דאווענען, פארלירט מען נאר סיי ברוחניות און סיי בגשמיות, ברוחניות איז פשוט אז מען פארלירט דאס דאווענען געהעריג און דאס לערנען, און אויך בגשמיות פארלירט מען, ווייל די כלי צו קענען האבן פרנסה איז דאס דאווענען, און אז די כלי איז נישט גאנץ, איז נישטא קיין כלי אין וואס די שפע זאל זיך האלטן. דערבער דארף מען זיך שטארק צו גיין אין שוהל דאווענען מיט מנין, און דוקא דאן וועט די שפע פליסן און מען וועט מצליח זיין אין אלע געשעפטן.

ווער עס דאווענט מיט "מנין", איז פארזיכערט אז ער וועט האבן א "דבר שבמנין", אז ער וועט האבן געלט. ווייל מיט דעם וואס מען דאווענט מיט מנין ווייזט מען אז מען האט בטחון אינעם אייבערשטן, מען פארלאזט זיך אויפן אייבערשטן אז ער וועט געבן פרנסה, און צוליב דעם וועט דער אייבערשטער העלפן אז מען וועט האבן פרנסה בשפע און מען איז זייער שטארק מצליח.

ווער איז מער מצליח?

דער הייליגער בן איש חי ז"ע האט דערציילט אן אינטערעסאנטע מעשה איבער דעם ענין. עס איז אמאל געווען אין א שטאט צוויי אידן וואס האבן געהאט א געשעפט פון סחורות, איינער פון זיי פלעגט עפענען זיין געשעפט יעדן אינדערפרי זיבן אזייגער, ער האט געוואלט זיין אפן ווי לענגער און מאכן דאס מערסטע געלט, פלעגט ער אויפשטיין גאר פרי און אפכאפן דאס דאווענען, ער האט געזאגט ברוך שאמר, אשרי, ישתבח, ברכות קריאת שמע און שמונה עשרה, און ער איז געלאפן עפענען דאס געשעפט, ניטאמאל האט ער געהאט צייט צו עסן פרישטאג.

דער צווייטער איד האט זיך געפירט גאנץ אנדערש, ער איז צוערשט געגאנגען אין מקוה אינדערפרי, דערנאך האט ער זיך געשטעלט רואיג דאווענען מיט מנין, און ער האט נאך געלערנט אסאך שיעורים נאכן דאווענען, דערנאך איז ער אהיים געגאנגען עסן פרישטאג, און ערשט דאן איז ער געגאנגען עפענען זיין געשעפט, וואס דאס איז שוין געווען געווענליך אום איינס אזייגער נאכמיטאג.

דער ערשטער איז געווען פרייליך אז ער איז אפן אסאך פריער און אלע קונדן קומען צו אים נאך איידער דער צווייטער האט אפילו געעפנט זיין געשעפט. ביז איין טאג...

איין טאג איז אנגעקומען אין שטאט א גאר טייערע סחורה, וואס מען האט געקענט פון דעם פארדינען גאר אסאך געלט, ביידע פון זיי האבן געקויפט אסאך פון די סחורה, און צומארגנס האט דער ערשטער געעפנט זיין געשעפט גאר פרי, אזוי אז יעדער זאל קומען לויפן צו אים קויפן די טייערע סחורה. דער פריץ פון שטאט האט געהערט אז עס איז אנגעקומען די גייע טייערע סחורה, האט ער געשיקט זיין באדינער עס צו קויפן, דער באדינער איז אנגעקומען גלייך אינדערפרי צו דעם ערשטן געשעפט, און געזאגט אז דער פריץ בעט אים אז ער זאל אריבער קומען מיט עטליכע ביישפילן פון די טייערע סחורה צו זען אויב דאס איז גוט פאר אים, און אפער וועט ער אויך קויפן פאר זיין משפחה און זיינע באקאנטע.

צופיל ברירות האט דער איד נישט געהאט, דעם פריץ קען מען נישט אפזאגן, ער האט געדארפט פארמאכן דאס געשעפט און אריבער גיין צופרידן שטעלן דעם פריץ. למעשה האט ער געמוזט פארברענגען אסאך צייט ביים פריץ, דער פריץ האט נישט געקענט מחליט זיין וואס ער וויל ער האט אויך גערופן זיין ווייב, די פריצ'טע, אבער זי האט אויך נישט געוואוסט פונקטליך וואס זי וויל, ער האט גערופן זיינע קינדער און זיי האבן אויך נישט געקענט זאגן וואס צו נעמען, און אזוי האט זיך עס געצויגן ביז פארנאכטס, און אין די זעלבע צייט זענען די שטאט'ס מענטשן געגאנגען צום צווייטן געשעפט וואס האט שוין אינצווישן געעפנט, און איינגעקויפט דארטן די טייערע סחורה, מען האט אפגעקויפט פון אים די גאנצע סחורה, און ער האט פארדינט פון דעם גאר אסאך געלט.

דער ערשטער האט פארברענגט ביים פריץ די גאנצע טאג, און למעשה איז די גאנצע זאך נישט געפאלן פארן פריץ און ער האט אים אוועקגעשיקט מיט ליידיגע הענט, און ער האט געמוזט אהיים גיין מיט גרויס עגמת נפש. זעט מען פון דעם אז פונעם אייבערשטן דערלייגט מען נישט, דוקא דער צווייטער וואס האט זיך פארלאזט אויפ'ן אייבערשטן האט נאר מער פארדינט ברוחניות ובגשמיות.

(שיחות מוהר"א ש' חלק ט"ז ערך "בסחוף")

לעבנסגעשיכטע פון רבי'ן (קפ)

תריז

אזוי ווי אין די תורה האט דער רבי געזאגט אז עס איז דא אזא סאךס התבוננות אין די תורה וואס מען דארף פאר דעם האבן א הון רב, גאר אסאך געלט, און אויף האט דער רבי דערמאנט דאךט אז אין עשירות איז דא דריי חלקים, אזוי ווי חז"ל זאגן (בבא מציעא מ"ב): "לעולם ישליש אדם את מעותיו, שליש בקרקע ושלש בפרקמטיא ושלש תחת ידו", אז א מענטש זאל איינטיילן זיין געלט אין דריי חלקים, א דריטל אין לאנד, א דריטל אין געשעפטן, און א דריטל האלטן ביי זיך; דעריבער האט דער רבי געשיקט ר' שמואל פון טעפליק צו גיין דינגען געשעפטן אין מעזעביזש, וואס פלעגט באלאנגען פארן הייליגן בעל שם טוב ז"ע.

ער איז טאקע אריבערגעגאנגען און אפגעדינגען די געשעפטן פארן רבי'ן, און פון דעם איז אריינגעקומען עפעס א שטיקל הכנסה פארן הייליגן רבי'ן.

די מעשה מיט די געשעפטן איז געווען אז דער הייליגער בעל שם טוב ז"ע פלעגט אפדינגען די געשעפטן פונעם ארטיגן פריץ יעדעס יאר, און פון דעם האט ער געהאט א שטיקל פרנסה. נאך זיין הסתלקות איז אריבערגעגאנגען די חזקה צו זיין טאכטער, וואס זי האט עס נאכדעם איבערגעגעבן פאר איר זון, דער הייליגער רבי ר' ברוך'ל פון מעזעביזש ז"ע, וואס פלעגט עס ווייטער אפדינגען יעדעס יאר, ביז צו דעם יאר ווען ער האט עס מער נישט געוואלט דינגען ווייל דער פריץ האט געוואלט צו סאך געלט פאר דעם, און דערפאר האט דער פריץ עס נישט פארדינגען פאר קיינעם.

אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אין די תורה אז מען דארף האבן אסאך געלט פאר אן התבוננות אין די תורה, האט ער געטראכט אז ער וויל אפדינגען די געשעפטן, אבער ער האט זיך קודם צוריק געהאלטן דערפון ווייל ער האט נישט געוואלט אז זיין פעטער, דער הייליגער רבי ר' ברוך'ל פון מעזעביזש ז"ע, זאל מקפיד זיין אויף אים.

דאן איז געקומען צום רבי'ן דער ר' שמואל פון טעפליק, און דער רבי האט געזען אז עס איז דא אויף אים א שרעקליכע גזר דין פון הימל, און דעריבער האט ער אים געשיקט קיין מעזעביזש צו דינגען די געשעפטן, און ער איז טאקע גלייך געגאנגען בנורחות קיין מעזעביזש און ער איז דאךט אנגעקומען מיט א ברייטקייט און פרייליכקייט צו אפדינגען די געשעפטן פונעם פריץ, און דער הייליגער רבי ר' ברוך'ל פון מעזעביזש ז"ע האט אים געזען פון פענסטער ווי ער גייט מיט אזא ברייטקייט, האט ער אים געשאלטן אז ער זאל האבן א יאר אן קרחת.

ביים צוריק קומען צום הייליגן רבי'ן, האט ער דערציילט פארן רבי'ן איבער די קללה וואס ער האט געכאפט, האט אים דער רבי פארגעהאלטן, "ווי דען פאר רבי ברוך ווייזט מען אזא גרויסקייט?!", אבער דער רבי האט אים צוגעלייגט, "זאלסט אבער וויסן אז עס איז נגזר געווארן אויף דיר צו שטארבן, און מיט דעם וואס ער האט דיר געשאלטן, האט ער דיר געטון א טובה, ווייל אזוי וועסט מוזן בלייבן לעבן, אז עס זאל קענען מקוים ווערן די קללה". די קללה איז מקוים געווארן אויף אים שפעטער נאכן הסתלקות פון הייליגן רבי'ן.

שפעטער האט דער רבי געשיקט א שליח צו זיין הייליגן פעטער איבער די געשעפטן, אז ער האט עס נישט געוואלט אויסכאפן פון אים נאכן עס דינגען אלע יארן, האט אים דער הייליגער רבי ר' ברוך'ל פון מעזעביזש ז"ע געענטפערט, "האלט זיי געוונטערדיג", אז ער קען האלטן די געשעפטן זייער גערן, זיין הקפדה איז נאר געווען אויף דעם שליח וואס איז געגאנגען מיט אזא ברייטקייט און איז זיך נישט געקומען איבערשמועסן מיט אים פריער, דער רבי קען אבער האבן די געשעפטן, ווייל ער האט באשלאסן צוליב זיינע פרויארטע סיבות אז ער וויל עס מער נישט האבן.

די געשעפטן זענען טאקע געבליבן ביים רבי'ן ביז נאך זיין הסתלקות. פארענעגן קומט א"ה - גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

שאלות ותשובות ברסלב

מוחל זיין דעם וואס האט מיך אראפגעווארפן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך ווייס נישט ווי אזוי מענטשן לעבן אן די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, איך שפיר ווי איך בין ארויס פון מיין גלות, איך קוק נישט אויף אנדערע, איך לעב נישט פאר אנדערע, איך בין נישט תלוי אין קיינעם נאר אינעם אייבערשטן אליין.

איך האב לעצטנס געהערט ביי א שיעור אז מען זאל נישט זיין ברוגז אויף קיינעם, אפילו איינער האט מיר עפעס געטון, ווייל אלעס האט דער אייבערשטער אליין געמאכט. וויל איך פרעגן אז איך האב געהאט איינער א חכר א בחור אין פתח ט' וואס האט זייער חזק געמאכט פון מיין ערליכקייט און פון מיין לערנען אין פארנט פון די גאנצע פתח, און איך בין באמת געווארן זייער צעבראכן נאכדעם וואס ער האט מיך אזויפיל אראפגעקלאפט כמעט א גאנצע יאר, ער פלעגט מיר זאגן אז דער אייבערשטער איז בכלל נישט צופרידן פון מיר, און אז עכט בין נישט ערליך.

למעשה בין איך דעמאלט געווארן אזוי שטארק צעבראכן פון דעם אז איך בין אראפגעפאלן אין ביטערע עבירות, ווייל איך האב געטראכט אז דער אייבערשטער איז סיי ווי ברוגז אויף מיר. ברוך ה' אז איך בין אנגעקומען צו די שיעורים און איך ווייס שוין היינט אז דער אייבערשטער האט מיך נא ליב, ווי אזוי קען איך אבער אים מוחל זיין? ער האט מיך באמת דערנווייטערט פונעם אייבערשטן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יישר כח

יום א' פרשת נח, כ"ה תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען איינער טשעפעט א צווייטן, מען מאכט שאדן א צווייטן - דאך יענער איבער בעטן, און עס וועט גארנישט נוצן ביז ער וועט בעטן מחילה און מען וועט אים מוחל זיין; דאס וואס מען <<<<<<

שמועסן און געדאנקען

רבי נתן האט געזאגט אז עס איז נישטא קיין שום זאך אויף דער וועלט איבער וואס דער רבי האט נישט גערעדט. יעדע ספק וואס מען האט נאר, אויב וועט מען גוט לערנען דעם רבי'נס הייליגע ספרים, מען וועט גוט צולייגן קאפ צו זיינע הייליגע רייד, וועט מען אלעס טרעפן זייער קלאר (עין ימי מוהר"ת, חלק א', דף ח'). דער רבי האט גערעדט פון יעדע זאך, אויף פון אלעס וואס וועט זיין שפעטער נאך זיין הסתלקות. מען דארף נאר אנוועקלייגן די אייגענע גאנה און די אייגענע שכל און פאלגן וואס דער רבי זאגט, וועט מען זייער שטארק מצליח זיין.

רבי נתן האט געהאט גאר א שטארקע עקשנות צו טון און אויספירן יעדע עצה פון הייליגן רבי'ן, ספעציעל דאס רעדן מיט אידישע קינדער פונעם אייבערשטן, פון עבודת ה', איז ער געווען אין דעם זייער שטארק.

כאטש וואס ער האט געהאט פיל חלישת הדעת און אסאך גרויסע בלבולים, ער האט געליטן זייער אסאך בזיונות, פון דעסט וועגן האט ער נישט געקוקט אויף דעם אלעם, ער איז ווייטער אנגעגאנגען מיט א געוואלדיגע שטארקייט.

ער פלעגט זאגן, "דער בעל תפלה האט דאך אויף געטון זייניס, ער האט גערעדט און גערעדט צו מענטשן אז מען דארף דעם אייבערשטן דיגען, און כאטש וואס אין אנהויב האט אים קיינער נישט צוגעהערט, האט ער ווייטער גערעדט.

מיר דארפן אויך טון אונזער פליכט, צו רעדן און רעדן נאר פונעם אייבערשטן, נאר פון אמונה, נאר פון תפלה און התבודדות. רעדן מיט אן אמת פון עבודת ה', און צום סוף וועט מען פועל'ן. (אמרי מוהר"ש, חלק א', סימן ל"ב-ג)

briseCenter.com/answers

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' פרישע זמן אנגעהויבן אין די מוסדות

מיט לויב און דאנק צום אייבערשטן האט מען אנגעהויבן דעם נייעם לערן יאר אין די הייליגע מוסדות "היכל הקודש" איבער אלע שטעט. ווי איינגעפירט אין אונזערע מוסדות הויבן אן די אינגלעך און די בחורים דעם נייעם זמן אום אסרו חג סוכות.

דער זמן האט זיך טאקע אנגעהויבן מיט א שטארקע פרישקייט, די קינדער זיצן מיט די מלמדים און לערנען פליסיג, דאווענען ערליך, און פילן זיך אן מיט אמונה און יראת שמים, מיט תורה און תפלה און מדות טובות.

אין א טעגליכע בריוו די וואך שרייבט דער ראש ישיבה שליט"א, "מען הויבט היינט אן די נייע כיתות אין תלמוד תורה, זע צו שיקן דיין קינד מיט אלע ספרים וואס ער דארף האבן; זיי נישט פויל, און גארנישט זאל דיר זיין חשובער ווי דיין זונס לערנען תורה, ווייל לעולם וואלסטו געדארפט זיצן מיט דיין קינדער א גאנצן טאג לערנען תורה, מקיים זיין די מצוה פון "ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם", נאר מען קען מאכן א שליח, דער מלמד זאל לערנען, און אזוי איז מען מקיים די מצוה, אבער א שליח דארף מען מאכן, מען דארף זיך וויסנדיג מאכן, זאלסטו אים קויפן די ספרים וואס ער דארף, א סידור וכו'.

לויב אויס די נייע מלמדים און לערערנס פאר דיין קינדער, און אז דיין קינד וועט היינט אהיים קומען מיט א לאנגע נאו, באבלאזן, עפעס חוזה ווערטער אויפן מלמד - זאלסטו נישט זיין קיין קליין קינד און מיט זינגען זיין ניגון און חוזה מאכן, נאר זיי קלוג און זאג אים: "דו האסט די בעסטע מלמד", און "דו האסט די בעסטע טיטשער". מיטן אייבערשטנים הילף וועלן מיר ווייטער מצליח זיין, און זען אסאך אידיש נחת פון די טייערע קינדערלעך.

רעדט און מען איז מחזק'ן מען זאל נישט זיין ברוגז און אויף קיינעם, אפילו איינער האט עפעס געטון, ווייל אלעס האט דער אייבערשטער אליין געמאכט - רעדט מען נישט פון איינער וואס האט ווי געטון, יענער מוז איבער בעטן, און אויב באבוי, אף און ווי אז מען רודן'ס א צווייטן, מען רעדט לשון הרע, מען טוט יענעם שאדן, מען טוט יענעם וויי, און אויב מען פערט נישט קיין מחילה - "לא יאבה ה' סלח לו", וויפיל מען ליידט נאכדעם השם ישמרינו...

מען רעדט פונעם נרדף, ווי אזוי ער זאל אננעמען זיין לעבן און וואס עס פאסירט מיט אים; מען זאל ארייננעמען די אמונה, וויסן, געדענקען און גלייבן אז קיינער קען מיר נישט גוטס טון און קיינער קען מיר נישט שלעכטס טון, אלעס איז פונעם אייבערשטן, און נישט פונעם קיין קשיות און שאלות אויף די אמונה, און נישט זיין ברוגז אויפן אייבערשטן.

זיין מעשה דערמאנט מיר די מעשה וואס דער רבי דערציילט (סיפור מעשיות, מעשה יא) די מעשה פונעם בן מלך און דער בן השפחה וואס מען האט פארביטן, ווי דער אמת'ער בן מלך האט אלעמען פאשולדיגט אויף די שרעקליכע זאך וואס מען האט מיט אים געטון, אז מען האט אים אומזיסט פארביטן, און אומזיסט פארטריבן, און ער האט דאס געניצט פאר א פירודן צו טון עבירות, דער רבי דערציילט: "האט עס אים זייער פאןדראסן וואס ער איז פארטריבן גינארן פון זיין מדינה אומזיסט, ווארן ער האט זיך ארום גיקוקט פאןדראסן וואס קומט מיר דאס אז איך זאל פארטריבן ווערן, בין איך אנגערש דער בן מלך קומט מיר ברוגז נישט דאס אז איך פארטריבן ווערן. און אפילו אז איך בין נישט דער בן מלך. קומט מיר אויך נישט דאס אז איך זאל זיין זיין בורח (היינו איין אנטלאפער) אומזיסט. ווארן וואס האב איך גינדיגט וואס בין איך דא שלודיג. האט עס אים זייער פאןדראסן און מהמת דעם האט ער זיך גינומען צום טרונק, און איז גינאנגען טון עבירות רחמנא לצלן, און ער האט גינאלט דערמיט זיך פארברענגען זייער זאך. ער זאל שיכורן און זאל גיין נאך וואס זיין הארץ גלוסט. ווייל ער איז פארטריבן גינארן אומזיסט.

דערציילט דער רבי: "דערנאך האט ער זיך מיישב גינען. אין דער דיעה. אדרבא. אז סע איז יא אזוי. אז השם יתברך קאן יא אזוינס טאן אז מען זאל פארבייטן א בן מלך. און סע זאל אויף אים אזוינס איבער גיין קער איך זע מיר יא אזוי צו פירן. איז זע רעכט וואס איך האב גיטאן. שטייט עס מיר אן אז איך זאל מיר אזוי פירן. אזוי ווי איך האב גיטאן. און ער האט אנגיהויבן גרויס צער צו האבן און זייער חרטה צו האבן אויף די מעשים רעים וואס ער האט גיטאן".

ובכן בעט איך דיר זייער, דו זאלסט טון וואס דער אמת'ער בן מלך האט געטון, גיי התבודדות, גיי יעדן טאג זיך מיישב זיין, און בעט דעם אייבערשטן זאלסט האבן א שטארקע אמונה, זאלסט וויסן און געדענקען אז קיינער קען דיר גארנישט טון, אזוי ווי מוה'רא"ש זאגט אונז אין זיין צוואה (צוואת מוה'רא"ש, א"ת ט): "איך בעט אייך זייער איר זאלט זיך גוט אריין נעמען אין קאפ אז איר האט נישט קיינעם אויף דער וועלט. קיין שום מענטש אויף דער וועלט קען אייך נישט העלפן, און זיכער קען קיינער אייך נישט שלעכטס טון. דעריבער זאלט איר נישט מורא האבן פון קיין שום מענטש, און איר זאלט זיך נישט חנף'ענען צו קיין שום מענטש, ווייל דאס וועט אייך גארנישט העלפן, פארקערט, דאס וועט אייך נאר שאטן צום געזונט, ווייל ווען מען פארלאזט זיך אויף מענטשן, און דערנאך זעט מען אז יענער האט גארנישט געקענט העלפן, יענער איז בכלל נישט אינטערעסירט דיר צו העלפן, דאן ווערט מען זייער אנטוישט, מען ווערט זייער צוגראכן און צוקלאפט פון דעם. א איד וואס גלייבט אבער אינעם אייבערשטן, ער פארלאזט זיך אינגאנצן נאר אויפן אייבערשטן, דאן איז ער זייער מצליח"; ביז דו וועסט לעבן מיט אזא שטארקע אמונה, דו וועסט קיינעם נישט פאשולדיגן, דו וועסט לעבן א לעבן וואס צדיקים לעבן אין גן עדן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
(עצתו אמונה נח תשפ"ה)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה משה בויס הי"ו יבאל
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה אהרן גוטמאן הי"ו בני ברק
צו די געבורט פון צוויילינג מיידלעך למזל טוב

מו"ה שמעון עוזר גרינפעלד הי"ו קרית ברסלב
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה חיים ישעי' דעפריס הי"ו קרית ברסלב
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה יוסי מערמעלשטיין הי"ו קרית ברסלב
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה שמעון איינהארן הי"ו קרית ברסלב
צו די אפשערן פון זיין זון אליעזר שלמה נ"י למז"ט

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "ענתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר; רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו 718-387-2691 און מיר וועלן פרובירן בעזיה עס צו שיקן צו אייך אהיים

הכנסת ספר תורה

שיינע רירנדע הכנסת ספר תורה וואס איז פארגעקומען דעם חול המועד סוכות אין קרית ברסלב ליבערטי קול ברסלב 212-444-9191 1, 2, 1, 11, 1, 2

קוואל פון אמונה (פרויען) - שיעורים; מערזענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 / קאנאדא / 438-320-9090
בעלגיע / 3235003462 / ארגענטינא / 1152354380
חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערזענליכע מעשיות; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 / קאנאדא / 438-300-8080
בעלגיע / 3235003461 / ארגענטינא / 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל / breslevcenter@gmail.com